

МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ ОКИСЛЕНОСТІ ВУГІЛЛЯ

**Десна Н.А., Мірошниченко Д.В.,
Національна металургійна академія України, м. Кривий Ріг,
Український державний науково-дослідний вуглехімічний
інститут «УХІН», м. Харків**

Аналіз сировинної бази коксування заводів України показує, що як нині, так і в перспективі вона носитиме дефіцитний характер. За експертними оцінками до 2012 року дефіцит у збагаченому коксівному вугіллі може досягти 10-12 млн. тон на рік.

Заповнення цього дефіциту може здійснюватися за рахунок введення в сировинну базу коксування вугілля ближнього (Росія, Казахстан) і далекого (США, Австралія, Канада і так далі) зарубіжжя, а також вугілля малих підприємств України. Серед вказаного вугілля все частіше зустрічається окислене.

Використання такого вугілля в шихтах для коксування призводить до погіршення якості отриманого коксу.

Враховуючи вищевикладене, видається необхідним введення в систему контролю якості вугільних концентратів, які поступають на завод, методу визначення ступеня їх окисленості.

Нині найбільш поширені в Україні два методи визначення окисленості вугілля, а саме згідно ГОСТ 8930-94 «Угли каменные. Метод определения окисленности» і згідно методу ІГС АН СРСР - УХІН «Визначення ступеня окисленості».

З аналізу результатів досліджень, проведених з вугіллям різного ступеню метаморфізму, можна зробити наступні висновки:

1. Метод визначення окисленості згідно ГОСТ 8930-94 є багато в чому суб'єктивним, з точністю прогнозу близько 40-60 %. Істотним недоліком цього методу є відсутність кореляції між отримуваними даними і фактичним рівнем окисленості вугілля, вираженим погіршенням їх технологічних властивостей (підвищення вологості, зниження спіклivosti тощо).
2. Метод ІГС АН СРСР-УХІН дозволяє кількісно охарактеризувати ступінь окисленості вугілля.